

EL MITE DE PANDORA

Zeus va ordenar a Hefest que construís una bella figura a imitació de les deesses. Tot seguit va encomanar als altres déus que li donessin dons: Afrodita li va infondre l'encís, Atena el coneixement de les arts de la casa, Hermes li va proporcionar la paraula, la curiositat i la mentida. Així va néixer Pandora, la primera dona.

Llavors va dirigir-se a Zeus i li va dir: :- "Oh Zeus, el més gran de tots el déus, escull la safata que el teu cor dicti. Serà una ofrena per a tu de part meva."

A Prometeu també li va arribar el càstig de Zeus: va ser encadenat al mont Caucas, on cada dia una àguila li rosegava el fetge, que li tornava a créixer de nit. Així va restar sotmès a un sofriment perpetu.

Jàpet, descendent d'una divinitat, es va enamorar de Clímene, una deessa molt bonica. Van tenir 4 fills, Atlas, Meneti, Prometeu i Epimeteu. Zeus, en veure aquests fills va fer desaparèixer Meneti, i va castigar Atlas a sostenir el món. Però va deixar tranquils Prometeu i Epimeteu ja que va considerar-los inofensius. Prometeu, però era molt intel·ligent, i era capaç d'enganyar qualsevol, fins i tot el mateix Zeus.

Zeus, deixant-se enganyar per la vista i per les paraules de Prometeu, va escollir la pitjor safata, la dels ossos i el greix. En veure l'engany en el qual havia caigut, va irritar-se profundament, però va deixar marxar Prometeu. Aquest va celebrar un banquet amb tot allò que contenia la seva safata, va coure la carn i les vísceres més bones i se les va menjar en companyia dels seus.

Prometeu, però, el més astuts d'entre els que existien, ajudava els homes en tot allò que necessitaven, així que va anar a l'Olimp a robar el foc que Zeus havia pres als homes, i com sempre va aconseguir el que s'havia proposat. Zeus, en assabentar-se de la nova entremaliadura de Prometeu, va decidir castigar, en primer lloc, els homes:

Un dia, Prometeu va presentar davant el Déu dels déus la víctima d'un bou enorme, el qual havia separat en dues safates. En una hi havia la pell i la carn embolicades amb el ventre de l'animal, i en una altra hi havia els ossos embolicats amb el blanc greix.

Això, però no va agradar gens a Zeus i va decidir que prendria el foc als homes. Així si el tornaven a enganyar no podrien riure's d'ell, el més gran dels déus, tal i com havia fet Prometeu.

Zeus va oferir-la en matrimoni a Epimeteu, que la va acceptar captivat pels seus encisos, malgrat l'avís del seu germà Prometeu que es malfiés de qualsevol regal de Zeus. A casa d'Epimeteu Pandora va trobar una gerra. Ella, incapaç de retenir la seva curiositat, la va obrir i immediatament en van sortir tots els mals que Prometeu hi havia tancat. Quan va córrer a tancar-la, només quedava dins l'esperança. Des d'aleshores les malalties, el dolor i les calamitats persegueixen la humanitat sense repòs i el seu únic consol és **l'esperança**.